

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 214

гр. Търговище, 25.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

като разгледа докладваното от ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА Гражданско дело № 20223500100173 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е искова молба по чл. 62, ал. 2 от СК.

Ищцата М. КР. Н. от гр. Т., твърди в исковата си молба, че е майка на детето Д. Н. – момче, роден на 12.02. 2012 г. в Република Турция, където ищцата е била отвлечена и държана против волята ѝ от мъж. Съпругът ѝ Н.Н. не знаел за нейното заминаване и предприел мерки за издирването ѝ в България, а след като властите не успели да я намерят, през 2016 г., след проведено съдебно дело, била обявена смъртта ѝ. След раждането на детето в Турция, в болница, поради липса на документи, детето било записано с нейното фамилно име – Н.. За баща на детето бил записан съпругът ѝ Н., който към момента е неин бивш съпруг, след обявяване на смъртта ѝ. Той обаче не е биологичен баща на детето. Въпреки това, след като били изпълнени формалностите по уведомяване на българските власти за раждането на детето, в България е съставен също акт за раждане, в който са вписани данните, според вписаното и от турските власти. Към момента е отменено решението за обявяване смъртта на ищцата.

С оглед на изложеното, ищцата иска от съда, да се признае за установено, че ответникът Н. Т. Н. не е биологичен баща на детето Д. Н., а по отношение на детето да се признае, че произходът от бащата е неизвестен и детето да бъде записано с имената на майка си – Д. М. К.. Към исковата молба има

представени и писмени доказателства за съставените актове и съдебни решения.

Съдът, като провери представените по делото доказателства и според правомощията си по чл. 129 и чл. 130 от ГПК, установи следното:

Исковата молба е нередовна, поради липса на данни в адресната част, липса на преписи за ответниците, липса на пълномощно и невнасяне на държавна такса.

Съдът счита обаче, че предявеният иск е недопустим по следните съображения.

Изложеното в исковата молба по отношение на гражданския статут на ищцата и нейното дете Д. се потвърждават. В акта за раждане обаче на детето, като баща е записано името Н., но няма каквито и да било други идентифициращи признаци спрямо това лице.

Видно е обаче, че детето е родено преди повече от 10 години. Искът за оспорване на бащинството от страна на майката, по чл. 62, ал. 2 от СК, се предявява в преклузивен срок, който започва да тече от раждането на детето и този срок е едногодишен. Той не подлежи на възстановяване и е изтекъл на 12.02. 2013 г.

Т.е. към момента е налице законова пречка за оспорване на произхода на детето от страна на майката.

Що се отнася до втората част на искането, то всъщност е последица от уважаването на иск за оспорване на бащинство и е от компетентността на общинската администрация в гр. Т.. Съдът не разпорежда в този случай каквото и да било, а съответните служби по гражданско състояние към общината, изпълнявайки съдебното решение, отразяват съответната промяна в акта за раждане.

Към настоящия момент, майката не разполага с правни средства за оспорване на бащинството и с правен интерес от такова оспорване. Тя може да се възползва от правата си на първо място да бъде поправена грешката в съставения в Община Т. акт за раждане на детето, по реда на чл. 547 от ГПК, ако общинските власти откажат сами да извършат поправката. Според чл. 37, ал. 2, изр. второ от ЗГР, общинските власти, при липсата на достатъчно данни от актовете за гражданско състояние, които са съставени в чужбина, могат да

ползват наличните данни от регистрите и да попълнят липсващата информация за бащата, позовавайки се на българското законодателство. А то предвижда, че за баща на детето се счита съпругът на майката, ако раждането е станало до триста дни от прекратяването на брака. С оглед на разпоредбата на чл. 45 от СК и датата на постановяване на решението за обявяване на смъртта на майката, то към момента на раждането на Д., ищцата и Н. Т. Н. все още са били съпрузи. Т.е. общинските власти, прилагайки българския закон, е следвало да впишат като баща на детето именно бившият вече съпруг на майката М.К., като това се отнася и за името на детето/ то в момента не отговаря на изискванията за имената на българските граждани/.

Дори и да бъде изпълнено обаче това условие, то срокът по чл. 62, ал. 2 от СК е отдавна изтекъл и искът, предявен от майката е недопустим. Единствено вписаният като баща бивш съпруг може да предяви този иск в срока по чл. 62, ал. 1 от СК или самото дете, след като навърши 14 години и стане ограничено дееспособно.

С оглед на това, съдът намира, че не следва да оставя исковата молба без движение, тъй като същата поначало е недопустима и производството по делото следва да се прекрати.

Разноски на този етап няма направени и не следва да се присъждат.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по настоящото дело, поради недопустимост на иска, на основание чл. 62, ал. 2, изр. второ от СК и чл. 130 от ГПК.

Определението може да се обжалва, в едноседмичен срок, от съобщаването му на ищцата, пред Апелативен съд гр. Варна. Съобщението да се връчи лично на ищцата и на адв. С. А..

Указва на ищцовата страна, че при обжалване на определението следва да бъдат допълнени всички липсващи данни в адресната част по отношение на телефони, ел. адреси и изявление за уведомяване по ел. път, както и да се представи надлежно пълномощно, с вписани имена на упълномощения адвокат, ако жалбата се подава чрез такъв.

Препис от определението да се връчи на ищцата.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____